

Jairus leányának feltámasztása

Mk 5,21–24.35–43



4. *Jairus a nagy megrázkódtatás miatt helytelenül emlékezett vissza a történetekre. Húzd alá a hibákat, és írd fölédük a helyes megfejtést!*

Amikor Jézus ismét átkelt hajón a túlsó partra, nagy sokaság sereglett köré, ő pedig a tenger partján maradt. Akkor jött egy zsinagógai elöljáró, név szerint Jairus, aki meglátva őt, kezet fogott Jézussal, és esedezve kérte: A kislányom igen beteg, jöjj, tedd rá a kezed, hogy meggyógyuljon, és életben maradjon. Jézus ekkor elindult vele. A nagy sokaság követte őt, és tolongott körülötte. Még beszélt Jézus, amikor emberek érkeztek a zsinagógai elöljáró házatól, és ezt mondták: Leányod egyre gyengébb. Megsürgeted a Mestert? Jézus is meghallotta, amit mondtak, és így szólt a zsinagógai elöljáróhoz: Ne félj, csak higgy! És senkinek sem engedte meg, hogy vele menjen, csak Péternek, Jakabnak és Jánosnak, Jakab testvérének. Amikor megérkeztek a zsinagógai elöljáró házához, látva a zűrzavart, a hangosan imádkozókat, bement, és így szólt hozzájuk: Miért csináltok ilyen zűrzavart, és miért sírtok? A gyermek meg fog gyógyulni. Erre kinevették; de ő mindenkit kiküldve maga mellé vette a gyermek apját, anyját és a vele lévőket, és bement oda, ahol a gyermek feküdt. Majd megfogva a gyermek kezét, ezt mondta neki: Talitha kúmi!, ami azt jelenti: Leányka, neked mondom, gyógyulj meg! A leányka pedig azonnal felkelt és járt, mert tizennégy éves volt már. Azok pedig azt sem tudták, hova legyenek a nagy csodától. Jézus azonban szigorúan meghagyta nekik, hogy ezt senki meg ne tudja; azután szólt, hogy adjanak enni a leánykának.

